

[Pia Kjærsgaard]

kæmpelsen af eksempelvis BZ'ere vil ikke kunne ske ved en passiv indsats, hvilket også konstateres i problemet Christiania.

Helt anderledes beføjelser og midler ville naturligvis være ønskelige og styrke troen på, at vi har en effektiv ordensmagt.

Svar (2/5 89):

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Det kan oplyses, at det ifølge retsplejelovens regler er politiet, der har til opgave at opretholde ro og orden samt foretage det fornødne til forhindring af forbrydelser og til efterforskning og forfølgning af sådanne.

Politiet er imidlertid – således som BZ-aktiviteterne har udviklet sig – ifølge det oplyste nødt til i forbindelse med indsatsen mod BZ-uroligheder at træffe særlige politimæssige foranstaltninger. Der er efter min mening ingen tvivl om, at BZ'ere i en række tilfælde har fremkaldt en konfrontation for konfrontationens egen skyld, og det er vel også derfor vigtigt, at politiet udviser den fornødne besindighed og ikke går længere end nødvendigt for at opretholde ro og orden.

Det kan endelig oplyses, at Justitsministeriet allerede i oktober 1987 har taget initiativ til, at der blev nedsat en arbejdsgruppe med henblik på, at det bl.a. kunne overvejes nærmere, hvordan man bedst muligt sikrer, at bygninger ikke tages i besiddelse af uvedkommende, og således at saneringsejendomme ikke står tomme i længere tid.

Arbejdsgruppen har afgivet en betænkning og har i den forbindelse bl.a. foreslået, at der indføres regler, der giver mulighed for, at kommunerne kan påbyde ejerne af visse ejendomme at sikre disse mod, at uvedkommende tager ejendommen i besiddelse, og udvalget har endvidere foreslået særlige regler med henblik på en hurtig behandling af ansøgninger om nedrivningstilladelse.

Det kan oplyses, at boligministeren bl.a. på baggrund af den omhandlede betænkning den 11. januar 1989 har fremsat forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og boligforbedring m.v.

Efter min opfattelse har politiet i overensstemmelse med den gældende lovgivning på bedst mulig måde varetaget opgaven med opretholdelse af ro og orden også i relation til BZ-urolighederne.

Justitsministeriet følger løbende udviklingen, og jeg er naturligvis – såfremt politiet måtte fremkomme med særlige ønsker vedrørende grundlaget for den politimæssige indsats mod BZ-uroligheder – indstillet på nærmere at drøfte sådanne spørgsmål med politiet.

Spm. nr. S 786

Til *finansministeren* (19/4 89) af:

Glistrup (FP):

»Vil ministeren belyse og vurdere den schweiziske fastfrysning af antallet af offentligt ansatte?«

Begrundelse

Som det vil være ministeren bekendt fra L 222 af 16. marts 1989 (og L 219 af 9. s.m.), skal den danske stigning i antallet af offentligt ansatte afløses af en hurtig og særdeles kraftig reduktion.

Selv om det på den danske bankerotafgrundsdeliriumpolitikks nuværende fremskredne stadium ikke er nok at leve op til det schweiziske forbillede, vil det for den livsvigtige danske debat om kraftig ekspresafmagring af den offentlige sektor være af betydning at få uddybet udtalelserne i Børsen fra den 13. april 1989, hvor man kan læse:

»Schweiz gennemførte i 1970'erne en fastfrysning af antallet af offentligt ansatte, som har holdt til den dag i dag.«

Svar (28/4 89):

Finansministeren (Palle Simonsen):

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til en udtalelse af en schweizisk finansrådgiver i Børsen den 13. april 1989:

»Schweiz gennemførte i 1970'erne en fastfrysning af antallet af offentligt ansatte, som har holdt til den dag i dag.«

Antallet af offentligt ansatte i Schweiz har udvist en beskedent vækst, men har ikke været fastfrosset fra 1970 og til i dag. Ifølge OECD Economic Surveys vedrørende Schweiz fra april 1988 er andelen af arbejdsstyrken, der er ansat i den offentlige sektor, steget fra 8,2 i 1970 til 10,1 i 1975 svarende til en stigning på 23,2 pct. Fra 1975 til 1985 er andelen kun steget fra 10,1 til 10,2 pct.